

mod Syd, forlanger den derimod en Indtægt af de Skibe, der seile til og fra Gavnene. I Virkelighed begunstiger man altsaa paa en kunstig Maade den indirekte Handel over Hamborg. Man giver altsaa Tilskud til Forsendelse af Varer mod Syd, men naar Varer forsendes ad Søveien, forlanger Staten, som sagt, en Indtægt deraf. Dette er en Grund, der kan søies til de andre, der tale for fuldstændig at affstatte Skibsafgiften. Jeg tror rigtig nok ikke, at man i andre Lande har fuldstændig affstatte Skibsafgiften; men der kunde maaſte være Naab om, at andre Lande ville følge vort Exempel, naar vi først have vist os faa liberale i denne Retning. Naar jeg saaledes ikke har kunnet være enig med den ærede Høste-Taler i denne Henseende, maa jeg derimod samstemme med ham i, hvad han sagde om Suffertolden. Det forundrede mig meget, at Teltallet har foreslaaet en Nedfattelse af 1 1/2 p. hvorved Staten, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Zenger) gjorde opmærksom paa, vil tabe hændt 1/2 Million om Aaret i Indtægt. Jeg maa være enig med det ærede Medlem i, at det er en Afgift, der hovedsagenlig falder paa den velhavende Befolkning, og hvorfor man i saa høj Grad interesseres sig for de Formuende, kan jeg ikke se. Den sidste ærede Taler udtalte sig om Forskjellen mellem Beskyttelse af Fabrikker og Haandværk i Modsetning til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Søop. Amts 2den Valgkreds (Alberti), og jeg kan i det Væsentlige slutte mig til ham. Det er ganske vist, at hvis man vilde gaa hensynsløst frem mod Fabrikkerne, saa kunde man risikere, at de fleste af dem bleve nedlagte, og det vilde da gaa ud over Arbejderne; men vi maa alligevel antage, at Fabrikkerne have langt bedre ved at modstaa saadanne Ryskelses, som kunne fremkomme ved, at man gaar noget radikalt frem, end Haandværkerne; jeg tror ikke, at man risikere saa meget ved at fratage Beskyttelsen noget hurtigere for Fabrikker end for Haandværk. Med Hensyn til Haandværkerne maa vi ogsaa erindre, at de ligesaa lidt som Fabrikkerne have fri Indførsel i andre Lande, de kunne ikke konkurrere med de andre Lande, da Indførselen af deres Produktion til andre Lande i Almindelighed er forbunden med høie Afgifter. Jeg tror derfor, at vi ligeoverfor Haandværkerne maa gaa varsommere frem end ligeoverfor Fabrikkerne, men jeg fastholder i det Hele min Mening, at man saavel ligeoverfor Fabrikkerne som overfor Haandværkerne maa gaa hensynsfuldt frem. Til disse saa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Alberti: Jeg maa tillade mig at komme tilbage til Suffertolden; det er et temmelig vigtigt Spørgsmaal i dette Afsnit. Den ærede Ordfører har nemlig bragt ind som Begrundelse for sine Forslag en Betragtning, der dog er altfor sværende og usikker til, at den i Virkeligheden kan

betyde Noget. Det er nemlig hans Henvisning til Indretningen og den nylig stedfundne Omdannelse af de Aktieselskaber, som drive de kjøbenhavnske Sufferaffinaderier. Jeg tror, at det der skal begrunde Thingets og Rigsdagens Mening om Suffertolden, maa være den Kommissionens Betænkning, der er afgivet for nogle Aar siden, og som er bleven anset for gyldig her i Rigsdagen, da den mugtældende Suffertold blev vedtaget første Gang, og ogsaa i denne Session, da den blev vedtaget anden Gang. Derfor den ærede Ordfører kan godtgjøre, at der i Kommissionens Undersøgelser og Beregninger er Feil, saa har han Joies til at forlange Suffertolden nedsat, saa længe derimod Kommissionens Arbejde naar uafbevist, tror jeg, at Suffertolden bør rettes der efter. Den ærede Ordfører brugte meget betegnende, da han var ved Argumentationen fra Aktieselskaberne, det Ullagsord, "nominelt". Sele den Betragtning, som den ærede Ordfører anstillede paa Grund af Aktieselskaberne, er nominel, thi den Beregning, som ligger til Grund for disse Aktieselskaber, har ikke stadfæstet sig. Det er ikke andet end et Projekt, der er opstillet, om det vil slaa til i Eiden, er noget tvivlsomt. Derimod har nu Sufferkommissionens Beregning ligget for i et Antal af Aar, og der er, saavidt mig bekjendt, ikke fremkommet noget Bevis paa, at den har regnet feil. Derhos tror jeg, at Forholdene med Hensyn til Sufferfabrikationen ere i alt Væsentligt de samme nu som dengang, da Kommissionen sad og leverede sit Arbejde. I Kommissionen var Regjeringen repræsenteret med sin bedste Mand, nemlig Generaloldbirektøren. Man maa dog tiltro denne Embedsmand, at han vil være i Stand til at varetage Statens Interesser i Spørgsmaal, hvor det beror paa Varekundskab og Produktionsindsigt, og hvor det ikke kommer an alene paa aritmetiske Beregninger. Endvidere er det bekjendt, og jeg har fremhævet det før her i Salen, at der af Regjeringen var indsat i Sufferkommissionen en kjøbenhavnsk Handlende, Grosjerer Meyer, der driver en stor Handel som Sufferimporteure, og hvis Interesser, det er bekjendt paa Børsen og i Grunden over hele Landet, ere stik modsatte Sufferaffinaderiernes. Denne Mand var i Kommissionen og blev overbevist om, at de Beregninger, som han havde opstillet forhen, vare feilagtige, og Undersøgelsen endte med, at denne Mand, som var en sødt, kan jeg gjerne sige, Modstander af Raffinaderierne, vedkjendte sig Kommissionens Resultater som rigtige og sande, og den ærede Ordfører skal, naar han vil have Ret i sin Paastand om det Begrundede i Suffertoldens Nedfattelse, efter min Mening bevise os, at Kommissionen har regnet feil, eller at der siden Kommissionens Slutning er indtraadt Forhold, som gjøre, at vi nu ikke aldeles maa respektere Kommissionens Betænkning. Det er disse Betragtninger, som jeg finder mig opfordret til gjøre overfor den